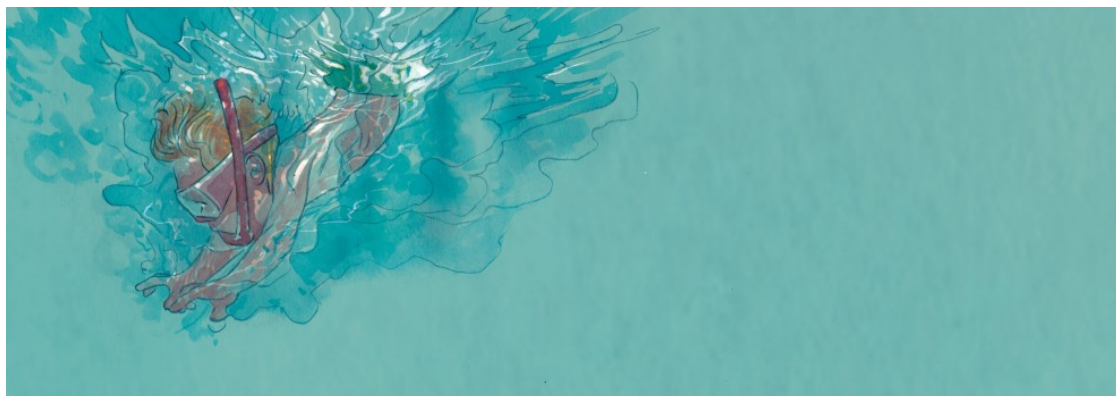

Batiscafo Katiuscas

Perdo el correu de vista i les llistes de regals del cap, ara vinc, bonic, acabo una cosa i vinc

Jordi Lafebre

Canya de sucre, mousse de iogurt

Tinc el mar a la cintura i un nen de mesos als braços que plora, brama i s'arqueja com un insecte llançat al foc mentre odia sense saber què és odiar el mar fred i salat on intenta ficar-lo sa mare. La platja ja ens coneix d'altres dies i les senyores que se'ns acosten em diuen que ui, això eixampla els pulmons i que pobra criatura que clar, que l'aigua és freda, i s'allunyen fent braçades curtes amb el coll ben estirat, només deixant que se'ls mullin els cabells del clatell.

Fa força amb les cames i m'apreta el coll amb els braços com si l'aigua el pogués desfer i per dins penso que no, que no et deixaré anar, que et tinc agafat, però deixa de plorar sisplau. Sisplau, prometo que no deixaré que se't mullin ni els peus però deixa'm estar a l'aigua i deixa de plorar, sisplau. Sisplau.

Miro la platja, els para-sols, les converses de peu dret i ulleres de sol i una cara coneguda i somrient que s'acosta dins de l'aigua. Quan arriba on som nosaltres planta els peus a la sorra, abaixa el cap fins les seves orelles i li canta ninonononí, un tauronet petit neda amb sa taurona mare.

Quan va despertar, dinosaures

Merda, és tardíssim. Engego l'ordinador mentre penso en tot el que ens hem d'endur. Cal que agafem el pijama? Millor, sí, quan li agafi la son l'hi posem i així quan tornem ja ho tindrem fet que serà tard.

Fa dies que la família em reclama idees per als regals de Reis. Trenta-u de desembre a quarts de vuit del vespre, sempre a última hora, hòstia. Obro el correu i escric tot de coses que havíem anat pensant. Sento el meu nom dins la seva boca petita acostar-se'm per l'esquena. Mama, mama, mama, em dic. M'estira del jersei i del braç, intenta enfilar-se'm a la falda, em remena el ratolí i sense voler tanca la finestra del navegador. Perdo el correu de vista i les llistes de regals del cap, ara vinc, bonic, un moment que acabo una cosa i vinc.

M'hi torno a posar. Recupero l'esborrany, repasso el que he escrit i l'envio. L'any passat vaig escriure cartes de Reis llargues fent veure que era ell. Em sembla que els va agradar. Mama,

mama, vine. Ara vinc, bonic, ara vinc, acabo una cosa i anem a sopar a casa els amics, de veritat. Somica. Mama. Acabo d'escriure el correu com puc, l'envio i apago l'ordinador. No sé ni què he escrit.

Tanco la porta, m'assec a la cadira i em deixo tenir un pensament trampós. No em deixes fer ni les coses que són per tu. Ploro i marxem a sopar per celebrar el cap d'any.

Droga dura, droga fina

Sec al seient del copilot d'un cotxe. La ronda va plena d'operació sortida. Estic atrapada dins uns ferrots amb rodes on un nen demana insistentment que posi Antònia Font. Molt insistentment, desagradablement, fent servir totes les armes de nen que no acaben amb un sisplau.

No poso Antònia Font. Ni el miro, m'hi empenyo i li crido a ell i al cotxe del davant. Ell plora i l'aire s'escalfa i sembla mastegable. L'interior d'un cotxe és un mal lloc per enfadar-se. Ja en tinc prou d'Antònia Font, no vull més Antònia Font, li pegaria a l'Astronauta Rimador amb els ulls tancats i apretant prou els punys perquè els nusos dels dits se'm fessin blancs, Antònia Font. Som a ses portes de l'infern per tu.

Ses algues tornen verdes

Serveixo els plats i els poso a taula. A sopar, li dic. Em mira content i s'asseu a la meva dreta. No és el primer dia que sopem junts però ho sembla. Vols que posi música? Sí, la del bar, diu, i engego els trastos i busco la de la cantina de Mos Eisley. Mou el cap seguint el ritme mentre punxa enciam amb la forquilla. Sopem junts i parlem de paraules i espases làser, de l'escola, del menjar que té al plat i em demana que li torni a posar la cançó del bar. No, ara canviem, va, i fa mitja ganyota abans d'entaforar-se a la boca una forquillada enorme d'alguna cosa que no he sigut a temps de veure.

Que la vida no et canvia. obro la nevera i agafo un iogurt. I una merda, no et canvia. Em giro i estiro el braç per agafar la mel del prestatge. N'hi poso una mica i agafo una mandarina per a mi. El pesco pel passadís i anem a menjar les postres. Podríem posar la del bar un altre cop, diu dissimulant amb els ulls fixats als fils de mel barrejats amb el iogurt. No, ja l'hem sentida, a veure què sona ara.

Batiscafo Katuscas. Fa dies que no sona a casa però la reconeix i en recordem la lletra i la cantem i a mig cantar diu mama, és la meva preferida. El pot del iogurt s'ha tombat amb el pes de la cullera i n'ha caigut una gota grossa. L'escampa amb el tovalló i deixa la taula plena de llepissades. M'aguanto d'aixecar-me a buscar la baieta de la cuina i li veig a la cara la satisfacció d'haver-ho netejat sol quan d'un bot s'arrepapa amb mi al sofà.

V?deo: <https://www.youtube.com/watch?v=IpsKHZojQUM>

@drudibuixa (<https://twitter.com/drudibuixa>)